

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

§ 12.

For Nedsejling med Fangst erholder Mandskabet en Maanedshyre paa 150 Kr.

§ 13.

Rederiet foranstalter og bekoster alt Rengøringsarbejde om Bord, inden Skibet gøres sejlklaart ved Fiskerisæsonens Begyndelse, og skal da navnlig Køjer og Opholdsrum renses omhyggeligt samt desinficeres, om saadant paa Grund af Smittefare er nødvendigt.

Desforuden paahviler det Skipperen, for at forebygge Smittefare om Bord, at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Personer, der kan antages at lide af smitsomme Sygdomme, navnlig Tuberkulose, bliver undersøgt af en Læge, inden de paamonstres.

§ 14.

Saa vidt muligt afhentes Rederiet Mandskabet i den nærmeste Havn eller yder Mandskabet en passende Rejsegodtgørelse.

§ 15.

Mandskabet skal erholde sin Andel af Fangsten fradelt, naar Flertallet forlanger det, inden Udlosning af det paagældende Parti er paabegyndt. Saadan Fradeling kan ikke forhindres, men skal dog kun kunne finde Sted, naar Skibet befinder sig paa en efter Skibsførens Skøn egnet Plads, og forsaavidt Fiskeriet ikke lider væsentlig Forsinkelse derved.

Naar Fiskepartiet ikke kan opvejes i Fælleeskab, skal Mandskabets Andel dog kunne frages efter Skøn af Skipper og Bedstemand. Mulige Differencer skal ved endelig Afregning udlignes, idet Gennemsnitsprisen for samme Skibs Fangst den paagældende Tur lægges til Grund.

Alt Salg ved Fradeling maa kun foregaa mod kontant Betaling eller mod fornøden Bankgaranti, og det i Tilfælde af Salg ved Fradeling fremkomne Provenu skal enten tilstilles Rederiet eller »Føroya Fiskimannafelag«, idet Fremsendelse til Tredjemand er ulovlig. Er Provenuet tilsendt »Føroya Fiskimannafelag«, indestaar dette Rederiet for eventuelle Forskud til Mandskabet i indeværende Aar, dog kun saa vidt den paagældende Fiskepart tilstrækker. Saadanne Udleg refunderes Rederiet efter hver endt Afregning og Pengenes Udbetaling til Mandskabet.

Ved Fradeling skal Mandskabets Andel udlooses.

For saa vidt Fradeling ikke finder Sted, foranstalter Rederiet Mandskabets Part solgt efter en mellem Parterne i hvert enkelt Tilfælde oprettet Salgskontrakt og uden Vederlag.

Lader Rederiet Fiskene afhente fra Skibet i Soen, skal Rederiet give Mandskabet en Pris svarende til Dagsprisen paa Færdøerne for Salg af Saltfisk paa det paagældende Tidspunkt og udbetale Salgssummen efter Fradrag af 2 1/2 Øre pr. kg. ved Island og 4 1/2 pr. kg. ved Grønland for Fragt og Skibsudgifter. For blød Fisk, naar den vejes fra Børde, regnes Fradrag for en Svindprocent af 6 ved Island og 10 ved Grønland.

For saa vidt der ikke i den i nærværende Paragrafs 3. Stk.

omhandlede Salgskontrakt er fastsat en kortere Udbetalingsfrist, faar Mandskabet sit Tilgodehavende for den Fisk, som er landet forinden Juli Maanedes Udgang, udbetalt inden Oktober Maanedes Udgang. Tilgodehavendet for den øvrige Fangst er forfaldet til Udbetaling inden Aarets Udgang og skal i Tilfælde af, at Tilgodehavendet ikke er afhentet inden den fastsatte Tid, tilsendes Vedkommende pr. Post, tilligemed en specificeret Opgørelse over Vægt, Pris, Fisketal, hvad der er pr. Stk. samt alle Fradrag baade forlods og af hver enkelt Part.

Ved Landing af fælles Fangst skal der gives een af Mandskabets Ret til at overvære Vejning og Vragning og der optage de fornødne Optegnelser.

Under Fiskeriet skal Rederiet holde Fangsten forsikret til 12000 Kr.s Værdi. Præmien fraa forlods af Fangstubbyttet.

Ved Salg af Fangst udenfor Færdøerne fradrages i Bruttoutbyttet forlods som Godtgørelse til Rederiet for Kost og Hyre samt Skibsudgifter 2 1/2 Øre pr. kg. Dette gælder dog ikke, naar hele Mandskabet følger med Skibet, men kun, naar Mandskabet har Hyre. Ved Salg til Storbritannien regnes 1 Pund Sterling til Dagens Kurs i danske Penge paa Afregningsdagen i Føroya Banki.

§ 16.

Denne Kontrakt gælder for Aarene 1930 og 1931 og kan derefter opsiges af en af Parterne med mindst 3 Mdr.s Varsel til en 1. Oktober.

Ad. § 2. At útgerðarmaður rindar hina í § 5 ásetta lön til bððar bestumenninar, um tveir mynstra sum bestumenn, má her eftir haldast fyrri at vera ívaleytt.

Tað er kanska ikki heilt greitt, hvat ið liggur undir orðinum: „alle Driftsudgifter“; men tað sum er ívaleytt er, at hertil hoyrir allar fiskireiðskapur, salt, tunnur, kol, olia, proviantur, agn, byrsur, lóður, bátar o. s. fr. Eftir tí, sum higartil hevur verið siðvenja, hoyra havnaavgiftir, brúpeningur, vitagjald og tilfikt eisini herundir; tí aldri hevur slikt verið drigið frá av óbýttum fyrr enn í 1929, tá tvey útgerðarfeløg á Tvøroyri hava gjørt tað, og um hetta er nú rættarmál. Hvussu hesin dómur fellur út, vil hava nógv at týða í hesum máli. Tað er serstakliga, tá skip fara inn í Island at selja veiðuna, at hetta fær týðning, og tað verður so at siga týðningarleyst, tá ikki verður farið inn í Island at selja veiðu. Um inn verður farið eithvørt annað neyðsynjarorðindi, kemur tað sjálvsagt ikki manningini til útjalds.

Fyrri Føroyaland sum heild er tað bert til útlegg, at saltfiskur verður seldur í Islandi, tí sjávt um prísurin er javngóður har og í Føroyum, er tað ein so stórr missur fyrri heimafólki í virkislonini, at tað loysur seg ikki fyrri landið.

Ad. § 3. Sum menn hava lagt merki til, er einki nevnt um lippurnar í kontraktini (fyrri alt skiparin tær).

Í 2. stykki: »Den øvrige Del af Fiskeridubbyttet« o. s. v., umfatar sjálvsagt eisini lippurnar, og eigur manningin soleiðs eftir kontraktini 1/2 av lippunum við. Um manningin letur skiparin hava tær allar, sum áður, er ein sáttmálasak teirra millum.

Ad. § 6. Hereftir hevur manningin, t. v. s. meirilutin, fingið alt reiðið yvir, antin kokkurin

skal fiska ella ikki, og hon ger tað av fyrri ein túr isenn, men kokkurin hevur somu lön, antin hann fiskar ella ikki.

Ad. § 8. Tá manningin er komin um borð, hevur hon skyldu at gera tað, sum upp er roknað í hesari §; men manningin hevur onga plikt at rigga skipið til. Í hesari kontrakt er einki nevnt um tilriggingarlønina; men verða menn settir at rigga til, eiga teir fyrri helta arbeið vanliga daglön.

Ad. § 15. Hendan § inniheldur alt um frábytingina og um, hvussu útgerðarmenn skulu rinda manningini peningin, tá ikki verður frábytt. Frábytingarretturin stendur við makt eins og fyrr; men her eru komin nokur nýggj punktir upp, sum verður eina at leggja í geyma. Hesi síðstu árinu hevur tað ikki verið sort, at keypmenn og aðrir hava latið útgerðarmenn krevja skuldir inn gjøgnum fiskimannafelagið, tá ið frábytið hevur verið, men tað er nú avkelt. Útgerðarmaðurin hevur bert krav uppá at fáa tað frádrigið, sum fiskimaðurin hevur haft frá honum, og so tað sum fiskimaðurin hevur givið farsport uppá. Eisini hava menn sent pengarnar til aðrar enn fiskimannafelagið ella útgerðarmannin, tá frábyting verið bytt í Islandi, t. d. bestamannin ella konu hansara. Tilfikt er nú gjørt ólógligt, og kunnu menn koma í skaðabøtur fyrri tað.

Útgerðarmenn kravdu, at tá frábyting var, skuldi manningarturin verða uppskipaður. Tað visti seg verð rannsókn, at hetta kundi ikki hindrast, tí at skipið er ogn útgerðarmannsins, og hann hevur tessvegna ræðið yvir tí; men so eydnaist tað haraftur ímóti at fáa greitt skil á, hvussu verða skal, tá útgerðarmaður sendur skip eftir fiskinum til Islands ella Grønlands og tekur hann frá borði í sjónum. Tað farmagjaldi, sum her er ásett at ganga av, er roknað eftir teimum royndum, sum gjordar hava verið tvey síðstu árinu. Tær procentir, 6 í Islandi og 10 í Grønlandi, sum settar eru at ganga av fyrri lætning, skulu bert ganga av fiski, sum ikki er fligin, og bert tá hann er vegin á vegt frá borði. Av fullsallaðum fiski eigir, eftir kontraktini, einki at ganga fyrri lætning. Vert er serliga at geva gætur, at kontraktin her pliktir útgerðarmannin at geva vissan saltfiskaprís fyrri tann fisk, hann tekur heim á hendan hátt, og at rinda peningin út fyrri hann, tá farmagjaldið er frá. Tað stendur væl ikki, hvønn hann skal rinda peningin til; men tað má vera soleiðs at skilja, at tað er til manningina, antin beinvegis ella gjøgnum fiskimannafelagið.

Í teirri § í uppskoti fiskimannafelagsins, sum semjingarmaðurin lagiði hetta (um at taka fisk frá borði í sjónum) eftir, stóð, at peningurin í hesum tilfelli skuldi rindast til fiskimannafelagið; tað hevur hann ikki tíkið við, antin tað nú er av gáaloysi ella tí, at hann ikki helt nýtast annað orðaljóð enn „udbetale Salgssummen“ fyrri at fremja sama endamálið, er ikki lætt at siga. Endamálið má í øllum tilfelli vera, at peningurin skal vera guldin út, tá fiskur verður tikin frá borði í sjónum, og er tað ikki meira enn biligt uppgjald ímóti, at útgerðarmaður býður fiskimanninum at skipa fiskin upp, tá frá verður bytt. Eigur útgerðarmaður skipið og kann gera við tað, sum hann vil, so eigur fiskimaðurin eisini peningin fyrri sín fisk, tá hann

verður tikin frá honum, har hann ikki kann nýta frábytingarrettin.

Kontraktin ger týðuligan mun ímillum, at útgerðarmaður selur partin hjá manningini eftir solukontrakt og sáðen Vederlag« og so tvey tilfelli, tá »Fiskin afhentes fra Skibet i Soen«.

Ad. § 16. Kontraktin er galdandi í 3 ár og ikki í 4, so sum frá er greitt í »Dimmalætting« 5. mars. 1. januar 1932 kann hon verða uppsøgd og seinast 1. juli. Tá hon er uppsøgd kunnu partarnir krevjast til ráðgerðar, og teir hava tá í mesta lagi eitt heilt ár at koma til rættis í; meðan skipaflotin ikki kann verða stoggður hesa tíð; so innan februar 1932 neyðist eingin at óttast streiku ella lock-out í fiskidriftini í Føroyum.

Úr Føroyum.

Kirkjubøur.

Fjáltur.

Bláiði »Dimmalætting« skrivar, at tað eg framfórði, tá eg tákkaði »Føroya Social-Demokrat« fyrri ta stóðu, bláiði tók til málið millum Kvívíkskingar og danska ríkisráðið viðvíkjandi útróðrarloyvi í Grønlandi, var »lungt at hoyra« hjá sær.

Ja, ja, tað gerst ikki við. Hevði tað so bara bætað nakað í komandi tíðum.

Tað hevur altíð gingið sum dulgt, men ongum hevur tað verið ókunnugt: — at tað eru menn í oyggjum okkara, sum hava hildið seg so væl til ríkisvaldið og teir ráðandi — ja hava látið eymari til ta síðuna enn til, hvat teirra egna land hevur torvast — at teir afturfyrri hava kunnað litið á ein fyrimun, eina samsýning, um so skuldi vera.

Er hetta so menn, ið samstundis hava nakað at týða her á landi, so er ikki at undrast, at krevjandi føroysk mál, sum ikki í einum og øllum samsvara við ministarhugsan — og slík eru gjarna tvey mætasti — sjáldan faa fullan seglbyr. Tey verða skerd, lamskotin, og viðhvørt svævd.

Hettar lagið gongur, sum sagt, dulgt, men øll vita tað. Men kanska hevur tað ikki verið nevnt á prent sum hesa ferð. Er tað tí, at tað tykist »Diml.« so »lungt at hoyra«?

Eg hevði tað ikki hildið, at slikt fjáltur skuldi koma á »Diml.« — sum jú er á mannsaldr og mangt alið køvt — at tað fór at svimbla og mæla so í hovdinum á blaðnum, at tað í hesum syfti gevur seg til at tala um tjaldbúðarkaffi, te og kokur og tilfikt.

Tað kann man kalla at verða »konfuse«. — Eg veit ikki, hvat slikt kann hava við hesa sak at gera!

Men eg veit, hví »Dimmal.« heldur tað vera ófatandi, at »Føroya Social-Demokrat« kann sleggja eina føroyska sak so týðningarmikla, at bláiðið kann hysa Kvívíkskingum óskalaðum, utan at smeisa fyrri ministarinum og breiða sakloysiskápuna um hann — sum eitt neps til Kvívíkskingar. Og hetta, tá at hann er blaðsins politiski felagi og trúligt vinur við.

»Diml.« veit tað eisini — so syndarligt tað er.

Sverre Patursson.

Havnar býráð.

Býráðsfundur verður miðvikudagin komandi kl. 8. s. p.

Forlovelse, Egtenskap, verdensberømt Bog, 196 Sider, 1.85. — Dr. M. Padden, amerikansk Læge: **Egtelskabelig Livslykke**, 2 store Bind, kun 3 Kr. for begge B. — **Døjlige Saa**, den unge, dybtstunkne Kvinde's Testamente, Op-lag 40.000, 1.35. — Ford: **Hemmeligheden ved at tjene Penge**, 1.25. — **Sandheds-lære**, mange Opsynsninger, kun 1.00. — **Elvekjer: Muntre Fortællinger**, kun 1 Kr. 25 Øre. — **Filmens Eventyr**, stort Pragtverk med 125 Kunstfotos, kun 3 1/2 Kr. — **Ungdom og Kærlighed**, 0.75. **Selves Bogforlag, Ald. F. S. D. Odense.**

Armóðsbørn.

Í »Tingakr.« ráða menn til, at løttingið ikki heldur nakað Ólavssókuminni í ár. Tað er so víð. Ein atvoldin kann eisini vera tann, at menninir, sum fyrri skulu standa, enn ikki eru farnir at fyrireika »háttíðina«.

At halda 900 ára Ólavssókuminni og 1000 ára Løtingsminni saman seinni — sum »Tingakr.« setur í staðin — situr ikki illa á pappirnum.

Men er tað ikki betur hjá okkum heilt at lata vera enn at koma sum dreivandi eftirbátar atlaná hinar tjóðirnar?

Tað skuldi ikki vera ringt at vísa á við grundum, sum ikki kunnu rennast í koll, at Løtting okkara er eldri enn íslenska Altingið.

Fyrri fleiri árum síðani, áðrenn íslendingar fóru at rokasta fyrri sínum Altingsminni, varð hetta sterkt frambildið fyrri løtingsmonnum við tí áheitan, at nú mátti Føroya Løtting kenna sína skyldu móti landi sínum.

Tað visti seg at vera sum at sletta vatn á æð. Landsins álitismenn, sum sjálvir skuldu verið teir fyrstu til at varnast, vildu ikki kenna Føroya vitj-unarstund.

Nú at rópa til »stórveitslu« í okkara lífla landi, aftaná at lond og ríkir gerast mett og móð av tí mikla ljóminum og teim veldugu Ólavs- og Altingsfestunum í Noreg og á Islandi í ár, verður sum at halda heitt dæðið kokkagildi aftaná eitt stáslígt brúðleyp.

Vit kundu hava hildið eina stóra og ógloymandi háttíð (Ólavssókuminni og Løtingsminni) her í Føroyum. Nú eru líkindini smokkað undan okkum!

Mangan hevur Løttingið gjørt Føroyar minni enn tær eru. Tess uppgáva hevur aldri verið at gera landið »stórt«.

r. & n.

Ungdomsskolen.

Í nærværende Blad for 18. f. M. rettede en af Ungdomsskolens Elever en Forespørgsel til Byraadet, i Anledning af et Andragende Ungdomsskolens Elever havde sendt til Byraadet, hvor man søgte om bedre og rummeligere Lokaler. Andragerne havde ikke — og har fremdeles ikke — faaet Svar paa det indsendte Andragende. Det er beklageligt om Skolea-sønen skal slutte, uden at Byraadet rører paa sig, da det i saa Fald vil gaa ud over en stor Del af de paa Skolen frems-tillede Genstande, og Skolele-stens vil tabe ved det, hvad der atter vil influere paa Skolens Betrættelighed — og det kan da ikke være Hensigten.

Men er der ikke begaaet en Fejl paa det Byraadsmøde, hvor nævnte Andragende var til Be-handling? Hensigten var nok at at henvise Andragendet til Skole-uevalget, men da det oplystes at dette kun disponerede over 30 Kroner, gik det til Kasseud-valget. Mon det alligevel ikke havde faaet en blidere Skæbne i Skoleudvalget?

En af Andragerne.